

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2011. november 27.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CV. ÉVF. 48. SZÁM

Lelkipásztorok a Balaton partjánál

Mészáros Kornél vezette a fórumbeszélgetést

Miként a tanítványok a Tibériás-tengernél, a baptista lelkipásztorok a magyar tengernél, a balatonszemesei imaházban gyűltek össze november elején három napra. Dr. Mészáros Kálmán elnök kötötte össze a bibliai múltat és a jelent János evangéliuma utolsó fejezete alapján tartott nyitóáhitában ezzel a hasonlattal. Jézus ekkor

háromszor kérdezte meg Pétert, hogy szereti-e őt. Ezt a kérdést tette fel az ige minden megérkezett lelkipásztornak. Mindhárom nap kapott sajátos tematikát a szervezők elképzelései szerint. A hétfő a közösség napja volt, a kedd a misszióé, a szerda pedig az egyházé. Hétfőn már a gyülekezeti terem elrendezése is segítette a közösségápolást, mivel asztalok köré ültek le a lelkipásztorok kb. tízes csoportokban az előre elkészített beosztás szerint. Papp János missziói igazgató egy kézbe adott lappal segítette a beszélgetést, amely alapján a lelkipásztorok megismerhették egymás születésének körülményeit, egymás életének fontos döntéseit, jelentős próbáit.

(folytatás a 383. oldalon)

Bemerítési ünnep Békésen

Ebben az évben másodszor került sor bemerítésre Békésen. Pünkösdkor négyen, most ősszel, november 6-án pedig öt fehérruhás - Bohus Fanni, Lipcsei Ferencné, Erdei István, Károlyi Levente, Kiss Ferenc - állt meg a bemerítőmedence partján, hogy vallást tegyen hitéről. A vendég igehirdető Veress Efraim volt, a bemerítést dr. Mészáros Kálmán ügyintéző lelkipásztor végezte.

„Kaptatok-e Szentlelket, amikor hívőkké lettetek?” - tette föl a kérdést Veress Efraim érszöllősi lelkipásztor vasárnap délelőtt az ApCsel 19,1-5 alapján. Folytatja-e benned Isten a jó munkát? - hangzott a további kérdés. Ha felvállaljuk, hogy hol tartunk most, akkor tud csak továbbvezetni.

(folytatás a következő oldalon)

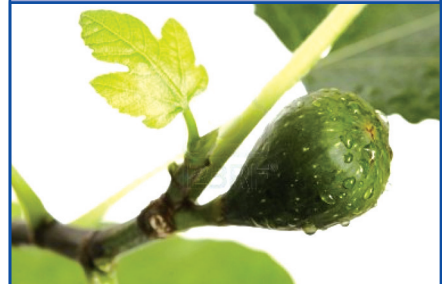
Várni tud,
Kinek ön-énje nem hazug
S nem hord össze hetet s havat.

Tartsd magad,
Mert most az a leggazdagabb,
Ki várni érez, várni tud.
(Ady Endre)

Visszajön

Amikor a fügefafa kihajt, tudjátok, hogy közel van a nyár

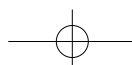
„Mondott nekik egy példázatot is: Nézzétek meg a fügefát, és a fákát mind: amikor látjátok, hogy kihajtanak, már magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, már tudjátok meg: Közel van az Isten országa.” (Lk 21,29-31)

Nekünk embereknek előérzetünk van. Néha megmagyarázhatatlan módon megsejtjük azt, ami azután be is következik. A Biblia felhívja a figyelmünket arra, hogy az emberek érzékelik, hogy rossz következménye lesz annak a bűnös életmódnak, amely pedig éppen általánossá válása miatt kínál felmentést (Lk 21,26). Hiszen - vélik az emberek - ha mindenki így él, annak nem lehet rossz következménye. Mindenkit nem lehet megbüntetni, bizonyára a magas erkölcsi mércével van a baj, az pedig gond nélkül leszállítható az átlag szintjére.

Az Úr Jézus visszajövetelének határozott előjeleit elmondják az evangéliumok. A gonoszság elterjed a földön, a természeti katasztrófák megsokasodnak, nemzetek ellenségeskednek nemzetekkel, háborús veszélyek és valóságos háborúk támadnak, üldöztetések lesznek, amelyek következtében sokan eltántorodnak a hittől. A hamis próféta sok jelet és csodát tesznek, ezzel sokakat elhitetnek. Az evangélium terjedni fog az egész világon, és akkor jön el a vég (Mt 24).

(folytatás a 384. oldalon)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **November 27-én**, vasárnap 14 órakor **hálaadó istentisztelet keretében emléktáblát helyeznek el a bagaméri „Sion-hegyen”** a baptista imaház 100 éves évfordulója alkalmából. A gyülekezet ezúton köszöni az augusztus 14-én tartott jubileumi ünnepségen a testvérek részvételét és Isten dicsőségére hozott anyagi áldozatait.

♦ **November 27-én**, vasárnap délután 4 órakor az **Újpesti Baptista Harangzenekar jótékonyági hangversenyt ad a Lepramisszió javára** a szigetszentmiklósi Kosuth Utcai Református Templomban. Vezényel: *Simon Norbert*. A helyszíni perselyadomány a Lepramisszió szolgálatát támogatja.

♦ **December 2-3-án** (péntek-szombat) kerül megrendezésre az idei **keresztyén karácsonyi könyvvásár**, melyen több mint 40 keresztyén kiadó, könyvesbolt vesz részt. A kiállítók széles választékkal (könyv, CD, DVD, ajándéktárgyak stb.) várják az érdeklődőket! A vásár helyszíne a Lónyay Református Gimnázium (1092 Budapest, Kinyasi u. 1-7.), nyitvatartási ideje pedig pénteken 14-20-ig, szombaton 9-17-ig. (*Baptista Könyvesbolt*)

♦ **December 4-én** 17 órától az Újpesti Baptista Imaházban (1043 Budapest, Kassai u. 26.) a gyülekezet **harangzenekarának közreműködésével adventi zenés istentiszteletet tartunk**. Az alkalom után szeretetvendégség lesz. Mindenkit szeretettel várunk!

♦ **December 4-én** 18 órától *Takács Tamás* (énekes, zenész), **december 11-én** 18 órától pedig *dr. Molnár Róbert* (politikus) lesz az Angyalföldi Baptista Gyülekezet (Budapest, Váci út 51/a) vendége **Az én karácsonyom** címmel. Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.

♦ **December 7-én**, szerdán 18.30-tól **Gyermeknevelési stílusok a gyakorlatban** címmel *dr. Helen Vaughan* (oktatási, nevelési szaktanácsadó - ACSI, Timóteus Társaság) tart előadást a pest-szentimrei baptista imaházban (XVIII. kerület, Nemes utca 28.). Az alkalom a „Közös kincsünk a gyermekek” című, elsősorban szülőknek és pedagógusoknak rendezett előadás-sorozat része. A soron következő előadások mindig a hó első szerdáján lesznek.

Bemerítési ünnep Békésen (folytatás a címloldalról)

Testvérek közötti találkozáskor nem az udvariassági formák betartása a lényeg (bár nem rontunk ajtóstul a házba), hanem a lelki-szellemi dolgaink, hiszen őrizői vagyunk egymásnak.

Igehirdetés után három fiatalember és két felnőtt testvérünk vallotta meg hitét megható, megelevenítő, elgondolkodtató módon. Bohus Fanni életében néhány éve kezdődött, idén augusztus elején egy igehirdetés után teljesedett ki a bűn megutálása, megbánása, megvallása. Lipcsei Ferencné Lilla 20 évig vallásos életet élt, két évvel ezelőtt döbbsent rá, hogy Jézus a szívét kéri. Ekkor kezdődött harca, majd elfogadta megváltóját. Erdei István kereste már egy-két éve a boldogságot, békességét, de nem lelte máshol, csak Istennél, amikor igazán hozzá fordult a nyáron egy kiránduláson. Károlyi Levente kicsi gyermekkorától azon gondolkodott, hogyan lehetne komolyan venni az igehirdetésben elhangzottakat. Nyáron eldöntötte, hogy Istenhez akar tartozni. Kiss Ferenc évek óta járt a

köröstarcsai gyülekezetbe, nagy mélységből hívta oda az Úr, munkásai által. Felismerte, megbánta, letette bűneit, így talált lelki nyugalmat.

Hitük megvallása után ügyintéző lelkipásztorunk, Mészáros Kálmán testvér merítette be őket. A fenti sorrendben hangzottak a személyre szóló igék is: Péld 3,5; Jn 10,27; Zsolt 119,9; Zsolt 97,10; Mt 6,34.

Délután került sor a kézrátételes imádságra az ApCsel 19,6-20 alapján, hiszen szent élet elképzelhetetlen Szentlélek nélkül. „És amikor Pál rájuk tette a kezét, leszállt rájuk a Szentlélek...” Mészáros Kálmán, Veress Efraim és avatott testvéreink imádkoztak azért, hogy az engedmesség lelke támogassa, minden szellemi áldás gazdagítsa drága új testvéreinket a keskeny úton, amelyen most indultak el. Dél előtt és délután is színes zenei szolgálatok gazdagították lelkünket a fiatalok és az énekkar, alkalmi kamarazenekar jóvoltából. Most bementett testvéreink kérték, hogy imádkozzunk értük, hogy megtartassanak. Tegyük azt!

Erdei Andrea

Bemerítés Sarkadkeresztúron

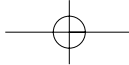
A három évvel ezelőtti vetés aratása történt meg gyülekezetünkben azzal, hogy 2011. október 9-én *Patkás Tamás* és felesége, *Patkás Tamásné Erzsike* bementek és a gyülekezetünk tagjaivá lettek. Az ő elindulásuk az Úr felé még 2008 telén történt, de az Úr mellett szóló döntésük, és a hitükből fakadó engedmességük egészen ez év nyaráig váratott magára, annak ellenére, hogy rendszeresen jártak a gyülekezetbe. Mindkettőjük bizonyágtételében elhangzott, hogy nagyon keresték azt a lelki közösséget, ahol otthonra találhatnának. Tamás gyermekként, egészen a felsőbb iskolai tanulmányáig kötődött a gyülekezethez, de az élet elsodorta őt attól a közegetől, amiben felnőtt. Jó volt látni a bementés alkalmával, hogy szerető családjuk, rokonaik körében vallhatták meg az életükben történt változást. A bementést *Kiss Tibor Péter* lelkipásztor végezte *Papp János* missziói igazgató vendég szolgálattevő részvételével. Papp testvér igehirdetésében a kereszthordozás szükségességéről szólt, és arról, hogy Jézus keresztségét nem nekünk kellett vinnünk. A bementési alkalmon zenei szolgálattal a méhkeréki gyülekezet fúvó-

sai szolgáltak. Az istentisztelet családi légkörét azok az elhangzó köszöntések is emelték, amelyek a közvetlen családtagok, a gyülekezet és a rokonok részéről kerültek tolmácsolásra az új tagok felé.

Legyen hála és köszönet az Úrnak azért, hogy ezen az ünnepi alkalmon ismét megtelhetett imaházunk a gyülekezet tagjai mellett olyanokkal is, akik valamikor Sarkadkeresztúrról származtak el, illetve akik meghívott vendégként voltak jelen az istentiszteleten! Azt kívánom, hogy legyen maradandó áldása sokak életében a hallott igéknek!

Kiss Tibor Péter lelkipásztor

Lelkipásztorok a Balaton partjánál (folytatás a címloldalról)

Akik jól gazdálkodtak a rendelkezésre álló idővel, a jelen örömeiről és küzdelmeiről is szólhattak.

Ugyanezen a napon egy kerekasztal-beszélgetés is segítette egymás megismerését. *Mészáros Kornél* főtítkárr kérdezte *Katona Béla*, *Mészáros Kálmán*, *Paróczy Zsolt*, *Pető András* és *Szegedi Tivadar* lelkipásztorokat. Válaszaikban elhívásukról, sajátos szolgálatukról, sőt szabadidős tevékenységeikről beszéltek. Megállapították közösen például, hogy milyen fontos a lelkipásztor számára a rendszeres testmozgás. Az éjszakát a balatonszemesi gyülekezet vendégházában, illetve a balatonföldvári Bethesda üdülőben töltötték a vendégek.

A keddi nap a misszió jegyében telt. Ekkor érkeztek meg legtöbben Balatonszemesre. A reggeli áhítat során *Seres Győző* monori lelkipásztor a 23. zsoltár alapján abban erősítette meg a hallgatókat, hogy a lelkipásztoroknak is van pásztoruk, méghozzá az Úr. Örömmel köszöntötték a jelenlevőket az új lelkipásztorokat: az áhítatot vezető lelkipásztor, továbbá *Lados Istvánt* (Salgótarján), *Huli Sándort* (Biharugra), *Szűcs Benjámin Ottót* (Békéscsaba) és *Kovács Dánielt* (Eger). *Győri Gábor* ózdi lelkipásztor és *Bacsó Benjámin* debreceni ifjúsági lelkipásztor sajnos nem tudott jelen lenni, de rájuk is hálával gondolt a közösség.

A misszió fontos erőforrása az Istennel való szoros kapcsolat. Ezt erősítette előadásában *Békési Sándor* győri lelkipásztor Mária és Márta története alapján. *Boros Dávid* kiskőrösi lelkipásztor a családra mutatott rá mint ugyanilyen forrásra. *Mike Sámuel* kecskeméti lelkipásztor a szerdai napon tudott jelen lenni, ő pedig a gyülekezetről beszélt.

Ezután *Mészáros Kálmán* emlékezett meg *Billy Graham* magyarországi útjairól, szolgálatairól. Ez készítette elő, hogy *Graham* testvér fiáról, *Franklinről* halljunk, aki a jövő

nyári budapesti Reménység fesztivál igehirdetőjeként Magyarországra látogat majd. *Dr. Bukovszky Ákos* ismertette a konferenciázókkal az ezzel kapcsolatos tudnivalókat.

Az ebéd utáni időben a következő tematikus kiscsoportok közül választhattak a jelenlevők: Reménység fesztivál, sátozmisszió, fogyatékkal élők közti misszió, diákmisszió, kórház- és börtönmisszió, hajléktalan- és drogmmisszió, Áhítat-szerkesztés.

Világválság gazdasági, politikai, erkölcsi, bibliai, dogmatikai nézőpontból – este erről tartott előadást *dr. Almási Mihály*. A végső idők jeleit sorakoztatta fel, és éberségre biztított. Az esti istentisztelet első elemeként egy új missziós lehetőségbe, az úgynevezett Márk-kísérltetbe köstölhettek bele a jelenlevők. Az eredeti színdarabban 15 fiatal adja elő Márk evangéliumát 90 percben. Az est során bemutatott részletben az ötezer ember megvendéglésének történetét hat lelkipásztor tanulta be és adta elő a többieknek. Ezután *Pető Albert* helyi lelkipásztor sok humorral fűszerezett igehirdetésében arról beszélt, hogy mit jelent az eklészia, a gyülekezet, és miként töltheti be Istentől kapott feladatát.

A szerda reggeli áhítatban *Huli Sándor* a keresztről szóló beszéd fontosságát hangsúlyozta. Majd *Mészáros Kálmán* mutatta be, hogy miként alakult a magyar baptisták megítélése a magyar történelem során. *Mészáros Kornél* az egyházügyi törvény kapcsán kialakult helyzetről adott tájékoztatást. A visszajelzések során vitás kérdések is felmerültek. Felvetődött, hogy ezek további megbeszélését egy esetleges januári országos lelkipásztori találkozóra lehetne előkészíteni és ott folytatni.

A „magyar tengert” otthagya, Krisztus szavára figyelve indultak a lelkipásztorok folytatni az emberhálózatot.

Sinka Csaba

Regionális lelkipásztori találkozó volt Békéscsabán

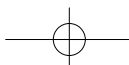
Három kerületből és a Délvidékről, Szerbiából voltunk együtt lelkipásztori találkozón Békéscsabán 2011. október 14-én, pénteken. Harmadik éve már, hogy a Déli és a Körösvidéki Egyházkerület, valamint a Nagyváradi Missziókerület lelkipásztorai október hónapban egyszer együtt vagyunk egy-egy aktuális témában. Ezúttal a vajdasági testvérekkel kiegészülve 28-an voltunk együtt szeretetteljes légkörben. Együttlétünket áhítattal kezdtük, melyet *Szűcs Benjámin Ottó* békéscsabai lelkipásztor vezetett. A fő gondolat az Ezsdrás 10,2 alapján a reménységről szólt. Találkozónk témája a „Lelkipásztor mint lelki vezető” volt. Előadónk Erdélyből jött, az Aradi II-es számú gyülekezetből,

melynek lelkipásztora *Sallai Jakab* testvér. A témában való elmélyedésünket a sok hozzászólásban elhangzó gondolat is segítette. A regionális találkozónkon *Papp János* missziói igazgató testvér is jelen volt, aki a Reménység fesztiválról és annak előkészületeiről szólt. Találkozónkon volt lehetőség a személyes ismerkedésre, valamint a szolgálatban való helyállásunkért és egymásért is imádkozni. A jelenlevők elvi döntést hoztak arról, hogy egy kétnapos találkozóra – a jakabi feltételek megléte mellett – 2012-ben Erdélyben jönnek ismét össze október végével.

Az Úr mellett köszönjük a békéscsabai testvéreknek is a helybiztosításon túl a szeretetteljes vendéglátást is! Az Úr áldjon meg mindent lelkipásztor testvért és gyülekezetet, ahol szolgálatot végeznek!

Kiss Tibor Péter
lelkipásztor

Visszajön – folytatás a címdalról

Lehet-e váratlanságról beszélni ott, ahol pontos információk egész soráról van szó, amelyek szemünk láttára teljesebbé mennek. Isten órája ketyeg. Az Úr Jézus figyelmeztetett: közeledik a vég, készüljétek a Völegény fogadására! Isten angyalai intésre várnak, és azonnal beindulnak a végidők eseményei.

A jel azonban csak a várakozóknak jel. Akik nem várják az Urat, azoknak nem jel. Az emberek esznek, isznak, házasodnak, férjhez mennek, dolgoznak, üzletet kötnek és szórakoznak, vagyis élnek a mindennapi életüket. Semmit sem észlelve az idők komolyságából (Mt 24,38-39). A Krisztust várók is élnek a maguk mindennapi életét, de őket betölti a várakozás feszültsége és az eljövendő ország reménysége. Őket boldoggá teszi már a készülődés, sőt a várakozás is. Mint ahogy a menyasszonyt és a völegényt is boldoggá teszi az, amikor közeledik a mennyegző napja.

Aztán hirtelen és váratlanul üt az óra. Akkor nem érkezik túl korán az Úr, ha készen várjuk őt. Akik viszont elodázták a felkészülést, azoknak idő előtt érkezik. A beteg lelkű emberek a végtelenségig halogatják azoknak a dolgoknak a megoldását, amelyeket akár egy nap alatt megtehetnének.

Isten országa közeledik, sem sürgetni, sem késleltetni nem lehet. A vég Isten számára mindig egy új kezdet is egyben. Az Úr megjelenésének pillanata lezárja az emberi történelmet itt e földön, de ez egyben az újáteremtett, örökkévaló világ nyitánya is. Az emberi történelem Isten által meghatározott végcélja.

Az Úr Jézus itt különösen élesen fogalmaz. Mi dolog az, hogy az előjeleket magatoktól is nem vesztitek észre? Az ég jeleiből tudtok ítélni, de az idők végének jeleiből nem? 1948. május 14. óta Izrael államának a léte nem beteljesedésre váró prófécia többé, hanem történelmi valóság. Ezékiel próféta könyvének 37. fejezete egy folyamatról beszél. A próféta látja a száraz csontokat a völgyben, és Isten megkérdezi tőle, hogy megéledhetnek-e ezek a csontok. A próféta nem tud rá válaszolni. Erre Isten

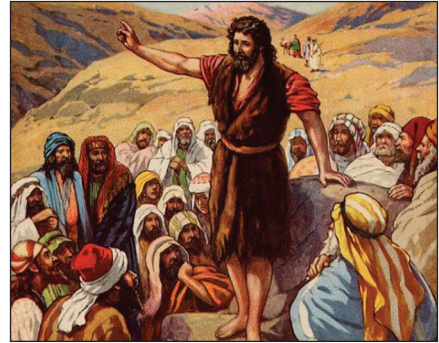
(folytatás a következő oldalon)

Bemerítő János igazoltatása (Jn 19–28)

A magyar nép élete sok tekintetben hasonlít Izrael népe hányt-vetett sorsához. Ezért nekünk nem nehéz beleélni magunkat e népnek az egymást követő történelmi katasztrófákkal együtt járó, alig-alig elviselhető borzalmaiba. Izrael történelme folyamán ritkán és csak rövid ideig lehetett szabad, független ország. Vagy a nagyhatalmak adófizetői voltak, vagy azok szórták szét őket különböző országokba, hosszú időkre. Ezért vágyakoztak folytonosan a szabadulásra. A próféták ígéretekkel vigasztalták az elkeseredett népet, de az ehhez szükséges feltételeket teljesíteni nem voltak képesek. A szabadulás várása a feltétel, vagyis az Istenhez megtérés nélkül, alaptalan reménykedés volt csupán. A dávidita király, a Messiás megjelenésében reménykedtek leginkább, aki országot, birodalmat alapít a számukra, és majd az elnyomókon revánsot vesz. A népi várakozás így csak ábrándok melengetése volt a szívben.

Az alapige szerinti időben, amikor a Messiás rejtetten már megjelent, a nép Róma igáját a vallán cipelte. Az útkészítő, János olyan erővel munkálkodott, amelynek híre Jeruzsálemig elhatott. A vallási vezetők szakértőket küldtek ki, hogy tájékozódjanak, és jelentést készítsenek arról a veszélyesnek látszó vallási mozgalomról, amely Bemerítő János munkájával kezdődött el.

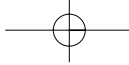
Figyelembe kell venni, hogy az első három evangélium ezt a vizsgáldást megelőzően közli, hogy Jézus bemerítése János által már megtörtént. Tehát János az égi szózat és prófétai sugallat nyomán is már tudta, hogy Jézus kicsoda. A most Jeruzsálemből érkező követek azt tudakolják, hogy János kicsoda. „Te vagy-e a Krisztus, vagy Illés, vagy esetleg a titokzatos Próféta?” – kérdezték. De megvallotta, hogy ő nem a Krisztus, nem Illés és nem is a Próféta. – „Akkor ki vagy, mondd meg, hogy megbízóinknak válaszolhasunk.” – En kiáltó hang vagyok a pusztában: készíttetek egyenes utat az Úrnak, ahogyan Ézsaiás megmondta! Ezt a kioktatást most még feljajdulás nélkül meghallgatták. És tovább kérdezősködtek: „Miért keresztelsz mégis, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem pedig a Próféta?” – En vízzel keresztetek. De köztetek van, akit ti nem ismertek, aki utánam jön, és akinek saruja szí-

ját megoldani sem vagyok méltó. Ebből a követek egy betűt sem érthettek.

Azt gondolhatnánk, hogy a vallási hatóság végre felfigyelt, és érzékenyen követni akarja a változásokat, amelyek megindultak. Azonban az adott körülmények között ők nem érezték, nem látták az atyáknak adott ígéretek beteljesedésének eljövését, az adventet. Ez most olyan ellenőrzés volt csupán, mint Jézus megfigyeltetése is. Képletesen mondva, házkutatást tartottak Keresztelő János portáján. Hatósági eljárást folytattak ellene. Ha úgy látják, még szankciókat is életbe léptetnek, hogy János működését meggátolják. Zavarta a vallási hatóságot, hogy tömeges mozgolódás kezdődött el, hogy János után bűnbánók, istenkeresők sorakoznak fel, és ez nem övelük történi! Ezt sérelmezték, nagyon. Szinte azt is számon tartották (erre van utalás az evangéliumban), hogy hányan merítkeztek be. – Ezek az események önkéntelenül is eszünkbe juttathatják a közelmúlt megfigyeltetéseit, amelyek között dolgozni nehéz volt. Vagy a „kiszállásokat”, amikor irodáinkat feltúrták még fényes nappal is, s iratokat foglaltak le és vittek el. Elő akarták írni, hogy csak „vízzel” kereszteljünk, és a legcsekélyebb missziós szolgálatainkat is jelentsük be. Vagyis kérjünk engedélyt azok megtartására, és szoktassuk le magunkat az önállóságról, engedjük magunkat vezetni, vagy arra irányítani, amerre ők gondolják és akarják! – A jeruzsálemi vezetők érdeklődése sem volt más, mint rendőri szemle lefolytatása!

Az evangélista fontosnak tartja megjegyezni, hogy ezek az események a Jordánon túl, Betániában történtek, ahol János keresztelt. – Két Betánia volt. Az egyik Jeruzsálem közelében (3 km), Mária, Márta és Lázár városkája volt. A másik a Jor-

dánon túl. Palesztina határa a Jordánon túl aligha megrajzolható, a sivatagig terjedt. Már szinte „külsőterületnek” számított, de a nagytanács illetőségi köréhez tartozónak gondolta, és akaratát ott is érvényesíteni kívánta!

Ebben a térségben Jézus és János egymáshoz közel éltek. De Jézust most csak szóval tudja János a következők bemutatni. Ebből azonban ők nem tudtak fogalmat sem alkotni arról, hogy a Krisztus már bizonyosan itt van. Jézus ugyanis (a szinoptikus evangéliumok tanúsága szerint) a Lélek kényszeréből megkeresztelke-

dése után azonnal a pusztába elvont. Őt pedig ott a levegőbeli Hatalmasságok egyik főura „látogatta” meg. Fondorlatosan, Urunkat mint alattvalóját meg akarta ajándékozni az Isten tulajdonát képező Minden-ség felajánlása által! – Elkezdődött tehát az a drámai küzdelem, amely János számára egy hiú kiskirály, Heródes kardcsapásával ért véget; Krisztus számára pedig a golgotai kereszten, de mégis diadalmasan elvégezve fejeződött be! – Ezt a győzelmet emberi értelemmel megtervezni és véghezvinni nem lett volna képes senki!

Nagy Ferenc

Egy bátor tanítónő vallomásai

új, bővített kiadásban jelent meg Frittmann Lászlóné könyve

A keresztyén karácsonyi könyv vásáron – Lónyay Utcai Református Gimnázium – december 2-3-án ismét kapható lesz Frittmann Magdika könyve, mely a Virágos katedrám

című elbeszéléssorozatának új kiadása. Erről kérdeztem az írónőt.

– *Elég ritka jelenség, hogy napjainkban egy hívő író könyvének második kiadására kerül sor. Mi bátorított erre?*

– Az olvasók buzdításai, sürgetései és az a körülmény, hogy Isten az emberi és anyagi segítséggel is támogatott ebben.

– *Mely időszakról szólnak a történeteid?*

– 1943–1974-ig, benne az 1956-os és az azt követő időszak megtapasztalásaival.

– *Milyen iskolákban tanítottál?*

– Hát képzeld el, hogy a régi rendszerben Budapest „legelittebb” iskolájában tanítottam, ahová sok pártfunkcionárius gyermeke is járt. Soha semmilyen károm nem született abból, hogy a hitem vagy az igazság mellett kiálltam. Például az egyik „bitang” gyerek abból akart megélni, hogy az ő apukája... nem tanult, nem járt be, nem tudott semmit, mindezek ellenére nem engedték megbuktatni az év végén. Én pedig nem írtam alá a bizonyítványát. Ennek ellenére felsőbb osztályba lépett. Néhány év elteltével, egy igazgatóváltás után, újból felszólítottak, hogy pótoljam a hiányt, de nem köthettem kompromisszumot se a hazugsággal, se a lustasággal, se a rendszerrel, pedig ez a hatvanas években nagy bűnnek számított!

– *Volt részed hátratevésben?*

– Isten különös módon megóvott ettől. Az iskolákban ötleteket adott arra, hogy miként tudok úgy beszélni a Szentírásról, hogy mégse én beszéljek róla. Történt, hogy egy gyerek nagyon el akarta mesélni az osztálynak, hogy mit tanult a hittanórán... Meg kellett volna akadályoznom a gyermek kibontakozását? Dehogyan! Az is igaz, hogy én mindig kihagytam az evolúció tanítását, helyette pedig a teremtés szépségét mutattam be költői képek segítségével a gyerekeknek. Nagyon élveztek. Az Úr helyzeteket teremtett, így adta meg a kérésemet: „*Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és szeliédék, mint a galambok!*” (Mt 10,16) Talán éppen ezért esett meg, hogy még magas rangú pártfunkcionárius szülők is sokszor engem kívántak a gyermekeik tanítójának. Amikor végzett egy osztályom, olyan túljelentkezéssel kellett volna indulnom a következővel, hogy azt nem bírtam volna el...

– *Ez azt is jelenti, hogy rendszer ide, rendszer oda: a szeretetnek mégis van piaca az emberi szívekben?*

– Ezt megtapasztalni volt az egyik legnagyobb gyönyörűség! És azt, hogy az Úr mindig mellettem állt. Kaptam olyan tanítványt is, akiért a szülei hat évig imádkoztak abban a korban, hogy hívő tanítóhoz kerülhessen. Megadtott nekik és nekem is.

– *Hol lehet megvenni a könyvedet?*

– Elérhető áron van a központi könyvesboltban, könyvtérjesztőknél, és megrendelhető baptifonon is: +36/20/886-03-72.

– *Sok áldást kívánok erre a tanúságtételedre.*

– Köszönöm, én is ebben reménykedek!

Salyámosy Éva

(folytatás az előző oldalról)

felszólította a prófétát, hogy szóljon a csontokhoz, mire azok összeverődtek, egyik csont a másik mellé. Aztán inak sarjadtak rajtuk, majd izomzat növekedett, végül a bőr is befedte a test felületét, de lélek még nem volt benne. Akkor prófétálnia kellett Ezékielnek, hogy a négy égtáj felől gyűljön egybe a lélek. Ekkor a holt tetemek megelevenedtek.

Bizonyára az ezékieli prófécia beteljesedett Izraelnek a babiloni fogságból való hazatelepülése alkalmával is, de nem újra és újra megismétlődő eset ez? Izrael állama a modern időkben úgy támadt fel, hogy ezt a hosszú középkor, majd felvilágosodás idején már rajtuk kívül senki sem várta. A keresztyének sem. Aztán mégis bekövetkezett. Nem tudjuk, hogy melyik fázisban tartunk éppen az ezékieli ige beteljesedésében. De az Úr Jézus bizonyos volt abban, hogy a fűgefa, amely Izrael jelképe volt, zsendülni fog, aztán levelet hajt. Jelzi az idők végének közeledtét. Készülünk-e mi az Úr eljövételére?

Hegyi András

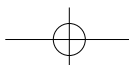
Gyémántmenyegző

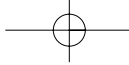
Hatvan évvel ezelőtt – 1951. szeptember 5-én – Isten előtt fogadott egymásnak siring tartó hűséget Marsal János és Bartók Ilona. A lelkipásztori szolgálat sok szépséggel és nehéz terhekkel teletűzdelt útját járták végig Krisztus vezetése alatt. Őt gyermekkel ajándékozta meg őket az Úr. A Marsal házaspár erre a közösen megtett életútra tekintett vissza 2011. szeptember 12-én a jeles évforduló alkalmából. Marsal testvér egészségi állapota nem tette lehetővé, hogy a Nap utcai templomban tartsuk az ünnepet, így az otthonukban Huszta Csaba lelkipásztor és felesége köszöntötte őket.

Bensőséges ünneppé magasztosult testvéreink házassági évfordulója az Ige szavaival való emlékezés – „Mindaddig segítségül volt nekünk az Úr” –, a szívből jövő hálaadás és az úrvacsorai közösség által.

Istené a dicsőség mindenért, és az ő áldása kísérelje a Marsal házaspárt a további életszakaszon is!

Hírmondó

2011. november 27.

Színházból Isten színpadára

Nem hiszek a véletlenekben! Éppen azon gondolkodtam, hogy mi lehet 2011-ben az evangélium legalkalmasabb üzenethordozója, amikor meghívtást kaptam Békési Sándortól, a győri gyülekezet lelképásztorától egy különleges színházi előadásra. Az előadás után ő mutatta be a rendezőt, Benedek Zalánt. Ekkor kezdődött ismeretségünk. Azóta Zalán már a Mobil Evangelizációs Csoport keretében az idei nyár fő üzenethordozóját, a Márk evangéliumát rendezi számos dunántúli gyülekezetben. A következő riport az ő és szolgálatának megismerését teszi lehetővé a kedves olvasó számára. (Varga Attila)

– Mondj, kérlek, néhány személyes mondatot magadról!

– Erdélyben születtem, mester-ségem címe színész és segédrendező. Győrben nőttem fel, mert a rendszerváltozás idején áttelepültünk Magyarországra. Már nyolcéves koromtól kezdve színészkedtem a Győri Nemzeti Színházban. Egyetemi tanulmányaimat Veszprémben végeztem, és ebben az időszakban tértem meg. Ezután négy évig a MEKDSZ-ben tevékenykedtem, három évig mint vezető. Majd visszatértem Győrbe, ahol újra a színház alkalmazásába álltam mint segédrendező. Jelenleg szabadúszó vagyok, és várom, Isten mit készít elő a jövőre nézve.

– Istennel való találkozásod hogyan történt?

– A megtérésem elementáris erejű volt. Váratlan és radikális közbelépéssel nyúlt bele Isten az életembe. Egy rettentően depresszív időszak után jött el ez a pont. Mivel mélyről jöttem, ezért egy azóta sem szűnő hálát érzek Isten felé, hogy kirántott a gödörből. 2006 márciusának közepén leutaztam Szegedre, hogy meglátogassam a legjobb barátom, aki még gimnáziumi osztálytársam volt (és nem utolsósorban hívő). Övé volt a „közvetítő szerep”, részben neki köszönhetem, hogy ma Krisztus csapatába tartozom. De Szegeden voltak más hívők is, akikkel azon az estén hajnalig beszélgettem egy egyetemi evangelizációs előadás után, ami nagyon mélyen megrázott, és felrázott a teljes lelki sivárságból. Hajnalban imádkoztunk közösen, ám semmi különös dolog nem történt. Másnap utaztam vissza Budapest-

re, ahol egyedül sétálgatva a West-Endben leültem kávézni. Valami nagyon készülődött bennem kitörni, mint a gejzír, folyton az járt a fejemben, mi történt hajnalban. Sejtésem az volt, hogy a tegnapi beszélgetésnek el nem múló hatása lesz az életemre nézve. Hirtelen elkezdtem zokogni, úgyhogy gyorsan rendeztem a számlát, és leültem kint egy padon. Jó egy órát ott ültem a boldogságtól sírva. Olyan megnyugvás, béke, szeretet járt át, ami előtte és azóta sem. Egyben biztos voltam: mindez Istentől van, nem önszuggesztív, nem pozitív energiák. Attól félttem csak, hogy ez csupán érzelmi fellángolás lesz, de idővel nem apadt a szenvedélyem Krisztus és a Biblia iránt, ez is bizonyosság volt előttem, hogy nem én okoztam ezt magamban, hanem kívülről jött a hatás. Innentől kezdve radikálisan megváltozott minden. Méltatlannak éreztem volna ahhoz, aki elhívott, hogy félszívvel kövessem Krisztust, és ne adjak bele mindent.

– Úgy tudom, első keresztyén szolgálatod egy diákszervezethez köt. Hogy kerültél kapcsolatba velük?

– A MEKDSZ a megtérésem után a következő fejezet. Márciusban megtértem, jött a nyár. Nyáron sok keresztyén rendezvényen voltam, ahol mindenkivel imádkoztam, hogy Veszprémben az egyetemen legyen egy hívő diákkör. Szeptemberben a szervezés el is indult. Heten-nyolcan (közülük nem mindenki volt hívő) megtartottuk első alkalmunkat. Időközben felfigyeltem, hogy az általam még nem ismert MEKDSZ-esekkel lépünk közösségre, és folytassuk együtt. Nem zárkoztam el ez elől. Az első közös alkalom fantasztikus volt. Kiderült, hogy már fél éve imádkoznak új emberekért, mert tőlük már mindenki lediplomázott. Ez volt a kezdet. Innentől kezdve a MEKDSZ színeiben folytattuk. Hamar vezető lettem egy barátommal karöltve. Itt nőttünk fel hitben, sok területen megtapasztalva a Szentlélek vezetését és munkáját. Az egyik legfontosabb tapasztalatom az volt – mivel felekezeti közti szervezetről van szó –, hogy Isten megláttatta velem, az identitásom Krisztusban van, és nem a felekezetemben.

(folytatjuk)

Az élet körforgása

„Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.” (János 10,10)

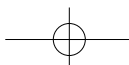

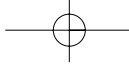
A létezés (biosz) különbözik az élettől (dzóé) a Biblia tanítása szerint. Létezni sokféleképp lehet, de élni csak egyfé-

képp. Mert az élet az elfogadás és adás kiegyensúlyozott áramlásából tevődik össze. Harmonikus arányban kell lennünk elfogadónak és adóknak. Akiben az elfogadás van túlsúlyban, az kiszolgáltatottá, majd önzővé válik. Akiben pedig az adás, abban vagy a nagyképűség-felsőbbrendűség, vagy a kiégés lesz úrrá. A hálás és örömteli élet jelzi, hogy része vagyok a valóságos életnek, az isteni élet körforgásának. Hát forogjon az élet bennünk és rajtunk keresztül ahelyett, hogy mi pörögnénk! **hgy**

VASÁRNAP ESTE
1 NAP

2011. 12. 04. 19.00
ALMASSY TERI SZABADIDOKOZPONT
BUDAPEST, VII. KERÜLET, ALMASSY TER 6.
A BELEPÉS INGYENES!
HOZD EL BARATAIDAT IS!
KAPUNYITÁS: 18.30-KOR

Folytatódik a bankrendszert kritizáló mozgalom – több helyen gyülekezeti támogatással

Tízezrek protestálnak a berlini kormánynegyedben és Amerika-szerte

A szeptember közepén New Yorkban indult Occupy Wall Street mozgalom, amelyik a gazdasági igazságosságért, a bankrendszer radikális megreformálása érdekében fogott össze, egyre erőteljesebben hallatja hangját Nyugat-Európában is és a világ más részein. A hétvégén Berlinben a kormánynegyedben is folytatták tiltakozásukat, közel tízezren szóltak a 99% nevében.

Mégis erősebb az aranyborjú vonzása?

A New York-i Manhattanben, a mozgalom főhadiszállásán fehérbe öltözött proteszt-papok, főként a Harvardon egyetemi teológiai tanulmányaikat folytató hallgatók vegyültek a demonstrálók közé. Ők annak a 99%-nak a képviselői, megfogalmazásuk szerint, akik mellett ma Jézus szintén kiállna: a bankoktól, az aranyborjúktól, a mammon rafinált rendszerétől szorongatott milliók mellett. Fotókon gyakran látható az aranyborjú fóliás kartonfigurája, és a bibliai intés: Nem lehet egyszerre két úrnak, Istennek és a mammonnak szolgálni! Ugyanakkor Amerika-szerte állnak az Occupy-osok sátrai, mindenütt tartanak imaórákat, közös könyörgést, hogy békés tiltakozásuk hatása elérjen oda, ahova mozgalmuk irányul: a bankvilág láthatatlan uraihoz. Különben pedig sok helyi gyülekezet készül a mozgalom tagjainak tartós támogatására: adományokat gyűjtenek téli sátrak beszerzésére, forró levesek főzéséhez levesport, főzőeszközöket szereznek be, meleg, téli öltözetről is gondoskodnak. Hiszen már sok

nagy amerikai városban lehullott a hó.

Az egyházak viszont intézményként és vezetőik magatartását tekintve nagyon visszafogottak, kívárnak. Az itt-ott megmutatkozó verbális szimpátián túl nem sok minden történt. Az anglikán egyház feje, *Ronald Williams* érsek is szimpatizál velük, de ezen túl semmi. *Brian Merritt* tiszteletes, washingtoni presbiteriánus lelkész szerint azért nehéz átölelnie az Occupy-osokat az egyház(ak)nak, mert részben nem tájékozott eléggé az egyházi közvélemény, másrészt sok lelkész túl konfrontálónak tartja a mozgalom stílusát. Az egyik demonstráló lelkész erről így szólt: „A mozgalmat támogató papok és lelkészek a bázison élnek – lent a mélyben az egyszerű emberek között. Ismerik a hétköznapi, húsba vágó gondokat. Az egyházi tisztviselők viszont szeretik irodáik nyugalmát és a washingtoni pénzügyi lobbisták közelségét, ezért nem kockáztatnak.” Mégiscsak erősebb lenne az aranyborjú vonzása?

Megváltoztatja az Occupy mozgalom a kapitalizmust?

Az osztrák Wiener Zeitung.at kommentárja Bécs/New York/Tokió jelöléssel és „Az új ellenkultúra testleti erejét” címmel ad hírt arról, hogy a tiltakozáshullám már Ausztriát, sőt Japánt is elérte. A világméretű gazdasági igazságtalanságok elleni hétvégi protestálások kapcsán az osztrák újság jelzi: *Lech Walesa*, az egykori Szolidaritás Nobel-békedíjas lengyel frontembere is a mozgalom mellé állt. Úgy tűnik, hogy legalábbis az Occupy mozgalom szintjén a helyzet sem Keleten, sem Nyugaton nem marad változatlan. S hogy mikor és milyen tényleges változások jöhetnek, jönnek? S ebben az egyházak hol találják majd meg szavukat és szolidaritásukat? Vigyázó szemünket az internetre, New Yorkra, Frankfurtúra, Bécsre, Berlinre és Tokióra szegezzük...

Dr. Békefy Lajos

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

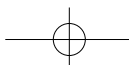
LÉNÁRDDARÓC: 2011. szeptember 8-án vettünk végső búcsút **Németh Jánosné** (sz. **Bárdos Kispál Julianna**) testvérnőnkől, akit 87. életévében hívott magához Istenünk. Temetésén a Jn 14,1-6 igéjéből merítettünk vigasztalást, és emlékeztünk az Úrnak odaszánt, szolgáló életére, melyet az énekkar vezető szopránjaként végzett, amíg csak egészségi állapota engedte.

SZADA: 2011. október 7-én kísértük utolsó földi útjára a szadai temetőben **Udvarnoki Margit** testvérnőt. Urunk hosszú, de türelemmel hordozott betegeskedés után, 88 éves korában szólította haza. Nagy gyötrelmet követően, de Jézusba vetett hittel búcsúzott a földi élettől. A gyászoló családnak, gyülekezetnek a vigasztalás igéjét *Baranyi László* lelkipásztorunk hirdette.

VÁMOSPÉRC: **Kiss Gáborné Nagy Margit** testvérnőt május 24-én kísértük utolsó útjára a debreceni köztemetőbe, 86 éves korában hívta haza az Úr. A vigasztalás igéjét a Jel 14,13 alapján *Kovács Lajos*, a bagamér-vámospércsi körzet lelkipásztorja hirdette, *Bereczki Lajos* debreceni lelkipásztor életút-ismertetéssel, *Szilágyi Endre* presbiter a feltámadás igéjével szolgált.

NYÍRACSÁD: **Moczkó József** testvértől június 1-jén vettünk búcsút a Buda Ábrányi temetőben, 64 évesen távozott közülünk segítségnyújtás közben. Énekari tag, imádkozó, biztonságtevő testvér volt, hét éve fordult Megváltójához. Temetésén *Komáromi Tibor* hajdúszoboszlói, *Kovács Lajos* bagamér-vámospércsi körzeti lelkipásztor és *Szilágyi Endre* presbiter szolgált.

BAGAMÉR: **Sorbán Józsefné Deák Jolánt** augusztus 17-én temettük. 91 éves korában, hosszú betegség után hívta haza az Úr. Az imádkozó, betegséget csendben tűró, beteg unokát vigasztaló nagymamát, édesanyját *Kovács Lajos* bagamér-vámospércsi körzeti lelkipásztor búcsúztatta a Jób 7,7-10 alapján. A gyászistentiszteleten többen szolgáltak a gyülekezetből is.

Szeretemben együtt

Október 9-én köszönthettük *Németh Mihály* testvért családi körben, aki szeptember 20-án 90-ik születésnapját ünnepelhette. Bár testben erőtelen, de lélekben és hitben jó állapotban találtuk. Testvérünk gyülekezetünk legidősebb tagja. Kedves feleségével, *Erzsike* néniével 66 esztendeje élnek szép, boldog házasságban, és 57 éve a hit útján is együtt haladnak.

A gyülekezet lelkipásztora, *Sőrés Attila* testvér kedves alkalmi igével köszöntötte az idős házaspárt, és emléklappal ajándékozta meg őket, majd *Szlepák Lajos* nyugalmazott lelkipásztor testvér (aki 24 éven át volt lelkipásztoruk) köszöntötte őket. *Szlepák Tímea* a gyülekezet nevében virágcsokorral és az alkalomra emlékeztető ajándékkal kedveskedett. A jelenlévők szeretettel szavakkal, költeménnyel gazdagították még az együttlétet. A fiatalok kedves énekekkel vidámitották az ünnepeltet. Gyülekezetünk képviseltette magát a hároméves gyermektől a 70 esztendőes testvérnőig szinte minden korosztályból.

A kedves testvéri együttlét agapéval zárult.

Idős testvéreinkre jellemzően (szolgáló életükben mindig törekedtek arra, hogy ők is adjanak és ne csupán fogadják az irántuk megnyilvánuló szeretetet) részesültünk ez alkalommal is vendéglátó szeretetükben, melyet gyermekeik segítségével eszközöltek.

Mennyei Atyánk áldja meg idős testvéreinket ezután is, amíg csak tart földi életük, s utána hadd hallják majd a legkitüntetőbb megszólítást: „Jer, jámbor és hú szolgálóm...”

A gyülekezet krónikása

Könyvajánló: A tiszteletes

örömmel tölt el, és bátorságot ad, hogy merész vállalkozásokba fogjak, vagy ahogy te mondanád, ugorjak.

– *A magánéletedre nézve milyen felismerésekkel szolgált ez az időszak?*

– Megtanultam, hogy a legfontosabb a család. A lányom volt az, aki nagyon sokat segített ebben. Hat-

Ezen a címen jelentette meg a Harmat Kiadó a Baptista Szeretetszolgálat vezetőjével való beszélgetést. *Ferenczi Andrea*, *Szenczy Sándor* beszélgetőpartnere okosan és lényegre törően bontogatta ki a gazdag szolgálati út történeteit, élményeit és belső formálódását. A könyv bemutatójára november 7-én került sor a Kempinsky Corvinus Hotelben. A könyvről *Újhelyi Zoltán*, a Magyar Rádió vezérigazgató-helyettese beszélgetett a szerzőkkel. A könyv megvásárolható a Baptista Könyvesboltban és a nagyobb könyvesboltokban.

Részlet a könyvből

– *Ha visszatekintesz a szeretetszolgálat elmúlt tizenöt évére, mit emelnél ki azok közül, amiket meg kellett tanulnod?*

– Az elhívás Istentől van, ezért eddig, amíg rá figyeltem, mindig rendben mentek a dolgok. Már beszélünk a Máté evangéliuma 14. részében olvasható példázatról, Péter vízen járásáról. Amíg Jézusra néztem, nem volt gond, de amint levette a tekintetét a Mesterről, süllyedni kezdett. Meg kellett tanulnom, hogy ne nézzek félre, ne foglalkozzak a körülményekkel, a „hogyan” – egy program megvalósulása – Isten területe. Még csak sürgetnem sem kell a dolgok bekövetkezését. Sokan nyugtalansággal élik meg, amikor az imádságukra nem érkezik azonnal válasz, amikor Isten hallgat. Én nagyon szeretem azokat az időszakokat, amikor imádkozom valamiért, és nem válaszol Isten, mert akkor bizonyos vagyok, bizonyos lehetek abban, hogy amit tenni fogok, azon áldás lesz. És ez jó, mert nagyon sokszor az ige is beszél róla, hogy az ember rosszul imádkozik, rossz kérdéseket tesz fel Istennek. Én felteszem a kérdéseimet, és úgy érzem, mintha Istennek az lenne a válasza: ezt neked tudnod kell! Ez pedig

hét éves lehetett, amikor egyik nap bejött a szobámba, én a számítógépen dolgoztam, és azt mondta: „Apa, lerajzoltam a családot.” Erre úgy reagáltam: „Jó, majd később...” De ő csak próbálkozott: „De, apa, a családot rajzoltam le!” Mondtam neki, hogy hagyjon dolgozni, majd később megnézem. Szenczy lány, könnyű futott a szemébe, és azt felelte: „Soha többet nem fogom neked megmutatni a rajzaimat!” Összegyűrtte a papírt, földhöz vágta, és kirohant a szobából. Mit képzelsz a gyerekek, hogy bevágja az ajtót? Felálltam a gép mellől, utánaindultam, közben felvettem az összegyűrt rajzot, és már pörgött is az agyam. De hiszen nálam van a gond, nem nála, ő teljesen természetesen viselkedett: meg akarta osztani velem az örömét, én meg elzavartam azzal, hogy hagyjon békén, mert dolgozom. Utolértem, kérdőre vontam, megfenyítettem, de közben kibontottam az összegyűrt papírt, és megnéztem a rajzot. Sokáig megvolt ez a rajz, mert nagyon megdöbbenett. A rajzon rajta volt anyuka, rajta voltak a testvérek, a kutya, a macska, mindenki a ház körül, csak én nem. „Milyen rajz ez?” – kérdeztem. Mire a válasz ez volt: „Te külföldön vagy.” Ott álltam, és csak folytak a könnyeim. Azon gondolkodtam, mit kellene tennem, hogy visszakérek a lányom rajzára. Komoly döntés volt, hogy bevonom a gyerekeket is a szolgálatba.

Az elmúlt másfél évtized legfontosabb tanulsága: hogy Isten nélkül nem érdemes, a család nélkül nem érdemes, és nem vagyunk rosszabbak, mint mások.

Helyesbítés: A 45. szám 358. oldalán a *Ponyiczki Milán* bemutatásáról szóló cikkből lemaradt a helyszín: **Ócsa**. Az érintettektől elnézést kérünk.